

28 Απριλίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

HAWAII HOTELS LIMITED,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 273/94)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Δικονομία Συ-
νεκδίκαση — Αίτηση συνεκδίκασης προσφυγών — Κ18 του Διαδι-
καστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου
1962 — Παραπομπή στους θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας — Δ. 14
10 των Θεσμών — Κριτήρια για τη συνεκδίκαση προσφυγών — Νο-
μολογιακές αρχές — Η βάση για την συνεκδίκαση προσφυγών ευ-
ρύτερη από την έννοια της συνάφειας προσβαλλομένων διοικητι-
κών πράξεων — Απορριπτέα η αίτηση συνεκδικάσεως στην κριθεί-
σα περίπτωση.

15 Στους ανωτέρω τίτλους περιλαμβάνονται εν συντομία ζητήμα-
τα που αντιμετωπίζονται στην παρούσα απόφαση το κείμενο της
οποία είναι σκόπιμο να διαβαστεί ως σύνολο.

15 Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20 *Tseriotis v. Municipality of Nicosia* (1981) 3 C.L.R. 530,

Hadjiathanasiou v. Parperides and Others (1975) 1 C.L.R. 401,

Μακρίδης v. Μιχαηλίδου (1990) 1 Α.Α.Δ. 416,

25 *Γεωργίου v. Δήμου Λεμεσού* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3225.

Αίτηση.

Αίτηση σε προσφυγή με την οποία οι αιτητές - καθ' ων η αίτηση ζητούν τη συνεκδίκαση τεσσάρων προσφυγών, κάθε μια από τις οποίες στρέφεται εναντίον ξεχωριστών ανακλητικών αποφάσεών του.

5

Ε. Νικολαΐδου με Στ. Χούρη, Δικηγόροι της Δημοκρατίας, για τους Αιτητές-Καθ' ων η αίτηση.

10

Ι. Ιωαννίδης για Γ. Αγαπίου, για τους Καθ' ων η αίτηση -Αιτητές στις Προσφυγές 273/94, 274/94 και 275/94.

Σπ. Ευαγγέλου, για τους Καθ' ων η αίτηση-Αιτητές στην Προσφυγή 281/94.

15

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Οι καθ' ων η αίτηση επιζητούν με την παρούσα αίτηση τη συνεκδίκαση των τεσσάρων προσφυγών, κάθε μια από τις οποίες στρέφεται εναντίον ξεχωριστών ανακλητικών αποφάσεών τους.

20

Η αίτηση βασίζεται, κατά κύριο λόγο, στις πρόνοιες του Κ18 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962, που καθιστά, τηρουμένων των αναλογιών, εφαρμοστέες και στο πεδίο της άσκησης της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας τις πρόνοιες των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, περιλαμβανομένης και της Δ.14, που διέπει τη συνεκδίκαση αγωγών.

25

30

Οι αναλογίες που πρέπει να τηρούνται είναι εκείνες που αναφέρονται στις εγγενείς διαφορές μεταξύ της πολιτικής και αναθεωρητικής δικαιοδοσίας. Η πολιτική διαδικασία είναι προσαρμοσμένη στο δικαίκο σύστημα αντιπαράθεσης (adversarial) και η αναθεωρητική διαδικασία στο εξεταστικό δικαίκο σύστημα. Οι διαφορές μεταξύ των δύο δικαιοδοσιών δε δικαιολογούν οποιαδήποτε διαφοροποίηση στην εφαρμογή της Δ.14 στο πεδίο άσκησης της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας. Συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι και στους δύο τομείς δικαιοδοσίας που καθιστούν επιθυμητή τη συνεκδίκαση, εφόσον ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις που θέτει η Δ.14, θ.2. Οι λόγοι αυτοί αναφέρονται στην ύπαρξη κοινών πραγματικών και νομικών ζητημάτων, σε δύο ή περισσότερες προσφυγές, τέτοιας σημασίας και έκτασης που να καθιστούν τη συνεκδίκαση μέτρο ωφέλιμο για

35

40

την απονομή της δικαιοσύνης.

5 Η *Tseriotis v. Municipality of Nicosia* (1981) 3 C.L.R. 530 επιβεβαιώνει ότι τα κριτήρια για τη συνεκδίκαση προσφυγών είναι εκείνα τα οποία θέτει η Δ.14 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και ότι καθοδήγηση για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου μπορεί να αντληθεί από τη νομολογία στο πεδίο της αστικής δικαιοδοσίας, ιδιαίτερα από την απόφαση στη *Georghios Hadji-Athanassiou v. Loizos Parperides and Others* (1975) 1 C.L.R. 401.

15 Στη *Hadji-Athanassiou* τονίζεται η ευρύτητα της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου να εγκρίνει ή να απορρίψει αίτημα για συνεκδίκαση και το ανεπιθύμητο στεγανοποίησης των περιπτώσεων στις οποίες ενδείκνυται η συνεκδίκαση.

20 Οι επιπτώσεις της συνεκδίκασης και οι παράγοντες που επενεργούν στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου στον τομέα αυτό, εξετάστηκαν στη *Μακρίδης v. Μιχαηλίδου* (1990) 1 Α.Α.Δ. 416. Η περίσωση χρόνου, δαπάνης, η αποφυγή επαναλήψεων, καθώς και η ευχερέστερη κατανόηση των επίδικων θεμάτων, είναι μεταξύ των κυριότερων παραγόντων που συνηγορούν υπέρ της συνεκδίκασης.

25 Η *Μακρίδης* αφορούσε τη συνεκδίκαση εφέσεων. Ανάλογες αρχές ισχύουν και για τη συνεκδίκαση αγωγών και προσφυγών (βλ. *Γεωργίου v. Δήμου Λεμεσού* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3225). Το ακόλουθο απόσπασμα από τη *Μακρίδης* είναι καθοδηγητικό ως προς τους παράγοντες που εύλογα λαμβάνονται υπόψη στην
30 άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου:-

35 "Η συνένωση για τους σκοπούς της Δ.35, κ.28 δε συνεπάγεται ούτε τη συγχώνευση, ούτε την εξομοίωση των επίδικων θεμάτων που εγείρονται σε κάθε μια από τις εφέσεις που θα συνεκδικαστούν. Τα επίδικα θέματα της κάθε έφεσης διατηρούν την αυτοτέλειά τους. Η περίσωση χρόνου και δαπάνης, η αποφυγή επαναλήψεων καθώς και η ευχερέστερη κατανόηση των επίδικων θεμάτων με τον αποκλεισμό κάθε δυσχέρειας που θα μπορούσε να προκύψει από το διαχωρισμό τους, αποτελούν τους κυριότερους παράγοντες που διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου να διατάξει τη
40 συνεκδίκαση εφέσεων."

Οι καθ' ων η αίτηση (αιτητές στις προσφυγές) έφεραν ένστα-

ση στο αίτημα για συνεκδίκαση, αμφισβητώντας την ύπαρξη κοινών σημείων μεταξύ των επίδικων θεμάτων των τεσσάρων προσφυγών τέτοιας σημασίας και έκτασης τα οποία να δικαιολογούν τη συνεκδίκαση.

Ο κ. Ιωαννίδης υπέβαλε ότι συνεκδίκαση προσφυγών χωρεί μόνο όπου υφίσταται συνάφεια μεταξύ δύο ή περισσότερων προσφυγών, με τη στενή έννοια που ο όρος "συνάφεια" ενέχει στο Ελληνικό δικονομικό δίκαιο στον τομέα της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας - (Πορίσματα της Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελ. 274). Δε συμφωνώ με τη θέση αυτή. Όπως έχουμε εξηγήσει, οι Κυπριακοί Θεσμοί καθιερώνουν ευρύτερη βάση για τη συνεκδίκαση προσφυγών, η οποία τυγχάνει γενικής εφαρμογής. Επομένως, αυτό το οποίο πρέπει να διαπιστωθεί είναι κατά πόσο συντρέχουν οι προϋποθέσεις που θέτει η Δ.14, θ.2 για τη συνεκδίκαση των τεσσάρων προσφυγών.

Οι λόγοι για τους οποίους επιδιώκεται η συνεκδίκαση εντοπίζονται πρωταρχικά στη διαδικασία η οποία υποθεμελιώνει τις τέσσερις αποφάσεις, δηλαδή τη διερεύνησή τους από την ίδια επιτροπή και την κοινή φύση των αποφάσεων, ανακλητικών προηγούμενων αποφάσεων του αρμόδιου οργάνου βάσει των οποίων είχαν εγκριθεί χαλαρώσεις στην εφαρμογή της πολεοδομικής νομοθεσίας και κανονισμών.

Συνάγεται από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου ότι οι αποφάσεις, που συνιστούν το αντικείμενο των τεσσάρων προσφυγών, λήφθηκαν στο πλαίσιο της ίδιας έρευνας που διατάχθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο για τη διερεύνηση του δικαιολογημένου των χαλαρώσεων στην εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας που είχαν χορηγηθεί στο παρελθόν σε αριθμό υποθέσεων στην Αγία Νάπα και Λεμεσό. Σ' όλες τις υποθέσεις που τέθηκαν υπό διερεύνηση είχαν εγκριθεί χαλαρώσεις στην εφαρμογή της Πολεοδομικής Νομοθεσίας και Κανονισμών ή της Νομοθεσίας περί Οδών και Οικοδομών. Δεν προβλήθηκε κανένας ισχυρισμός και ούτε έχει καταδειχθεί ότι τα γεγονότα που στοιχειοθετούν την κάθε απόφαση, η οποία ανακλήθηκε, ομοιάζουν σε βαθμό που να υφίσταται ουσιαστική ταύτιση μεταξύ τους. Το γεγονός ότι οι αποφάσεις λήφθηκαν στο πλαίσιο γενικότερης έρευνας και πάλι δεν τις ταυτίζει, όπως δεν τις ταυτίζει το γεγονός ότι οι αποφάσεις λήφθηκαν στο πλαίσιο της εξουσίας που παρέχεται σε διοικητικές αρχές να ανακαλούν προηγούμενες αποφάσεις τους.

Τα ιδιαίτερα γεγονότα που στοιχειοθετούν την κάθε μια από τις τέσσερις αποφάσεις είναι το προεξάρχον στοιχείο που θα απασχολήσει το Δικαστήριο στη διερεύνηση της νομιμότητάς τους.

5

Καταλήγω ότι δε δικαιολογείται η συνεκδίκαση των τεσσάρων προσφυγών.

Η αίτηση για συνεκδίκαση απορρίπτεται με έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.